

Штампа на немачком језику бави се, између осталог, и Косовом – на потпуно различите начине, пише Дојче веле.

Један угледни немачки лист пише о предлогу Ивице Дачића о подели Косова, а један швајцарски дневник о “имиџу Косовара”.

“После председника Александра Вучића, сада је и српски министар спољних послова Ивица Дачић изнео свој предлог о Косову”, пише новинар Михаел Мартенс за Франкфуртер алгемајне цајтунг: “Вучић се у јулу у једном чланку заложује за више српског реализма у односу на питање Косова”, а сада је и његов “министар спољних послова, који нема сопствену политичку тежину, а када је реч о важним питањима сме да каже само оно што је пре тога утврдио са Вучићем, објавио свој новински чланак. ‘Србија је због своје нереалне и утопистичке политике изгубила све оно што је у крви

стекла', пише у тексту који повремено има врло ратнички и историјски призив, а изашао је у понедељак у београдском листу Новости.“

Препричавши Дачићев текст, Мартенс констатује да “иако то није директно речено, тај текст треба схватити тако да би Србија као противуслугу за прикључење Севера Косова била спремна да призна остатак Косова, са све чланством у Уједињеним нацијама – иначе Дачићев предлог не би имао много смисла. Овакве идеје о подели нису нове. Дачић који је 1999, за време рата НАТО против режима београдског аутократе Слободана Милошевића, био портпарол његове странке, током протеклих година често је износио сличне предлоге. У разговору за овај лист вођен 2013. он је, тада као шеф владе, отишао чак и даље од тога и заложиио се, бар индиректно, та размену територија између Србије и Косова“ (Север Косова за Прешевску долину).

“Исти тај Дачић је још 2011. у то време као министар унутрашњих послова (...) поделу Косова називао реалним решењем, јер није реално очекивати да држава коју Београд не признаје икада поново фактички постане део Србије. Зато се једино реално решење састоји у томе да подручја на којима живе Срби припадну Србији, а они на којима живе Албанци постану самостални. У Београду очито полагају на ту тиху воду која брег рони.“

Вечера код отменог Косовара

Швајцарски интернет-магазин Вотсон објавио је интервју са стручњаком за интеграцију Томасом Кеслером о томе како се “имиц Косовара у Швајцарској“ брзо променио. Кеслер преноси да су седамдесетих година албански гастарбајтери важили као тихи, лојални мигранти. Када је избио рат на Косову, најпре су сви жалили избеглице са Балкана. А онда су у фокус доспели проблеми са интеграцијом (...) Данас већина Швајцараца Косоваре види као љубазне комшије и колеге са посла.“

Кеслер је констатовао да је најнижа тачка када је реч о проблемима са имицом Косовара био један новински оглас који је 2011. године објавила Швајцарска народна странка и то у оквиру иницијативе за заустављање масовне имиграције. Наслов огласа је био “Косовари кољу Швајцарце“, што је била алузија на инцидент у којем је један косовски Албанац ножем повредио једног Швајцарца по врату. “Отада су многе некадашње избеглице направиле каријере и данас, на пример, у области трговине, добро зарађују. Осим тога, у жеку избегличке кризе у фокусу јавности су се нашле и друге мигрантске групе као што су Еритрејци или Магребовци.“

На питање новинара јесу ли Косовари били једноставно жртвени јарци јер су у своје време били нови, или можда и зато што су друштво ставили пред реалне проблеме, Кеслер је одговорио: “Узрок је био без сумње реалан: у школама је био делом великих проблема, јер су трауматизовани момци своје језичке дефиците компензовали насиљем. Ратни прогнаници су у Европи чинили деликте удружени у банде“. Но, времена су се променила. “Раније су Сицилијанци важили као момци са ножевима који се слабо контролишу, звижде за женама, лењи су и краду. Страховало се да ће својим католицизмом да подрију Швајцарску – или чак донесу овамо комунизам (...) Али када су 1982. Италијани постали прваци света у фудбалу, Швајцарци су одједном опуштено са њима славили. А убрзо потом су и италијански ресторани и музика ушли у моду. Данас се радујемо главима које Ђердан Шаћири постигне за нашу фудбалску репрезентацију“.

На то је новинар Вотсона упитао Томаса Кеслера: “Значи ли то да ћемо ускоро ићи да вечерамо код отменог Косовара и давати нашој деци име Гранит уместо Лука?“ Одговор је гласио: “Уз све поштовање, толико далеко не бих ишао (смех). Италијанска кухиња је једна од најрафиниранијих на свету, са својим зачинима, морским плодовима. Не знам да ли ће Косовари са својом солидном кухињом то моћи да превазиђу...“

(Дојче веле)